

Bilag 6 a.Foreningen til lovordnet Udryddelse
af Rotter.

København V., den 29. November 1918.

Til Indenrigsministeriet.

Bestyrelsen for „Foreningen til lovordnet Udryddelse af Rotter“ tillader sig i Ærbødighed at rette en Anmodning til Indenrigsministeriet om, at der ved Bedømmelsen af de indkomne Besvarelser af det den 6. September d. A. udsendte Cirkulære maa blive taget tilbørligt Hensyn til, hvilke Forudsætninger de paagældende Kommuner har for at være udsat for de Ulemper og Farer, som Rotternes overhaandtagende Tilstedeværelse rummer.

Da nemlig Loven forrige Gang — altsaa i Aaret 1909 — var til Revision, forespurgte det høje Ministerium samtlige Kommuner om deres Stilling til en saadan Revision eller Fornydelse og lagde *Antallet* af Besvarelser — for eller imod — til Grund for Formuleringen af Lovforslaget.

Det turde være overflødigt nærmere at paavise det mindre formaalstjenlige i at dømme ud fra Antallet af Kommuner for eller imod en Sag af denne Natur uden samtidig at tage i Betragtning, om de paagældende Kommuner er Stapelpladser og Samlingscentre for Produkter af animalsk og vegetabilsk Art — særlig Kød, Flæsk, Æg, Huder, Korn og Kolonialvarer; thi det er netop saadanne Oplagspladser — der som Regel findes indenfor de tætbebyggede Kommuners Omraader —, der rummer Faren for den Ødelæggelse, som Rotterne forarsager saavel i økonomisk som i hygiejnisk Henseende.

Vi formener derfor, at det er Hovedstadens, Købstædernes og de ovennævnte Samlingscentres Anmodninger om, at der træffes Lovforanstaltninger mod Rotterne, der — ved en eventuel Revision af de tidligere Rottelove — vil have Krav paa særlig Opmærksomhed. Rotterne er Vandredyr og vil vide at finde Tilholdssteder, der foruden at give dem rigelig Føde tjener som gunstige Arnesteder for deres kendte store Formeringsevne; det er ogsaa der, de største Tab i økonomisk Henseende melder sig, ikke at forglemme den ogsaa der større Skade, der forvoldes ved Ødelæggelser og Smittebefordring.

I al Ærbødighed tillader vi os at henstille ovennævnte Synspunkter til velvillig Overvejelse ved Bedømmelsen af de indløbne Besvarelser.

Allerærbødigst

E. Zuschlag. H. C. V. Møller. M. Leffland. Chr. Hede.

C. A. Brinckmann. S. W. Christensen. L. Wandall.